

tekst Anne-Marie Plasschaert

Natuurlijk zou Ale Wynia, voortkomend uit een echte onderwijsfamilie, *niet* in het onderwijs gaan. Zijn ambitie lag in de journalistiek. Het liep anders. Inmiddels is hij een doorgewinterd docent, ook al heeft hij zijn bevoegdheid pas twee jaar op zak. Nu is zijn ambitie het onderwijs verbeteren.

> ALE WYNIA, PALMENTUIN

‘Ik geloof er heilig in dat je

'Het hoofddoel hier is leerlingen verantwoordelijk maken voor hun eigen leerproces'

samen het onderwijs maakt'

←
Ale Wynia: 'Hoe kun je leerlingen motiveren, inspelen op verschillen tussen leerlingen?'
foto's Jan van der Meijde

'Een paar jaar geleden sprak iemand met mij over passie voor het onderwijs', vertelt Ale Wynia (42). 'Ik dacht nog: "Passie...". Nu kan ik zeggen: "Ja, ik heb die passie". Ik wil leerlingen verder helpen, zeker hier op Zuid. Sommige leerlingen zitten in heel moeilijke situaties. En onderwijs kan ze verder brengen. Daarom doe ik ook mee met Passie op Zuid! Passie op Zuid is een beweging van docenten die hun bevlogenheid voor de leerlingen en het onderwijs in Rotterdam Zuid voor het voetlicht willen brengen (www.passieopzuid.org).

Op vmbo Palmentuin, met de leus 'Een school waar talenten tot bloei komen', komen leerlingen zelfs na jaren nog wel eens terug. Ze komen vertellen hoe goed het met ze gaat. 'Dan hebben ze bijvoorbeeld het hbo gedaan', vertelt Ale, die er intussen al dertien jaar werkt. 'Altijd hebben ze het dan over onze school, dat ze hier een geweldige tijd hadden, dat ze hier gezien werden. Een meisje zei ooit dat de Palmentuin voor haar als een soort familie was.'

Ale is mentor van klas 3 en 4. Wanneer hij aan het einde van de opleiding de leerlingen toespreekt, zijn er grappen die alleen de leerlingen begrijpen. 'Er is een band ontstaan tussen ons, wij hebben samen onze eigen humor. Als die leerlingen weg zijn, duurt het wel even voor ik dat weer met een volgende groep krijg.'

Berg

In eerste instantie koos Ale ervoor om Maatschappijgeschiedenis te studeren bij de Erasmus Universiteit. Daarmee hoopte hij zijn ambitie – een plek in de journalistieke wereld bemachtigen – waar te maken. Het strandde in mooie dromen toen hij het onderzoek en het schrijven van zijn eindscriptie ervoer als een onoverkomelijke berg. Vlak voor het einde stopte hij met zijn studie. Even leek die situatie zich bij de volgende studie te herhalen. Maar omdat het toen ging om een scriptie over de school waar hij ondertussen kwam te werken, zette hij door en raakte hij uiteindelijk zelfs redelijk tevreden.

'Ik houd mij bezig met de ontwikkeling van het onderwijs; hoe kun je leerlingen motiveren; het zoeken naar manieren om in te spelen op verschillen tussen leerlingen. Dat vind ik belangrijk en het was ook onderwerp van mijn scriptie. Klassikaal uitleggen doe ik bijvoorbeeld bijna niet meer. Alleen voor een groepje leerlingen dat daar voor kiest.'

Luisterend oor

'Wat wij al vrij lang goed doen, is aandacht hebben voor de leerling. Bij iedere leerkracht hier staat het hebben van een luisterend oor voorop', vervolgt Ale. 'Dat willen wij nu ook

↳
Ale Wynia
Palmentuin
010 482 49 66

Met een moeder die heeft gewerkt in het basisonderwijs, een opa die bovenmeester was, een vader die het tweede deel van zijn carrière werkte in het vmbo, een oom als docent geschiedenis, een zus in het basisonderwijs en nog een zus die als uitgever is gespecialiseerd in onderwijsmethoden, is het niet vreemd dat Ale Wynia uiteindelijk ook zijn draai vindt in het onderwijs.

'Ik ben hier in 2001 bij de Palmentuin binnengekomen, eigenlijk op de kwaliteiten van mijn zusje', geeft hij ruitertlijk toe, 'anders kan ik het niet verklaren dat ik hier mocht komen werken. Behalve dan dat ze in die tijd niemand anders konden krijgen – er was een lerarentekort.' 'Het klikte meteen met de leerlingen', vertelt Ale, 'maar ik ben pas in de loop der jaren een echte docent geworden. En sinds 2012 ben ik dan ook eindelijk bevoegd, al die jaren daarvoor kwam het er gewoon niet van om dat papiertje te halen. Ik was te druk met het onderwijs.'

Heilig

Het docententeam is over dit soort ontwikkelingen intensief in gesprek met elkaar, aldus Ale. 'We hebben studiedagen en natuurlijk wordt er onder collega's wel verschillend gedacht over deze ontwikkelingen. Maar dat is niet erg; ik geloof er heilig in dat je samen het onderwijs maakt. Daar hoort nou eenmaal discussie bij. In de zorg voor de leerlingen doen we al heel veel samen. Op inhoudelijk gebied ook in de

onderbouw, in de bovenbouw formeel nog niet. We zijn bezig met lesbezoeken, samen dingen maken en we stellen doelen op korte en lange termijn.' Volgens de bevrogen docent is het nog slechts een kwestie van tijd voordat de Palmentuin op Rotterdam Zuid wordt gezien als dé school waar talenten tot bloei komen. 🗨️

>>

gaan vertalen naar verbetering in de prestaties. Ik heb mijn mentorleerlingen tegenwoordig zeven uur in de week, vier lessen voor de vakken in het leergebied Mens en maatschappij, een mentoruur en twee *Palmtuin-uren*.'

In die speciale Palmtuin-uren bespreken de mentoren met hun leerlingen waar zij extra aan willen werken om hun prestaties te verbeteren. In samenspraak tussen leerling, mentor en vakdocent kan de leerling werken aan een vak waar hij zich in wil verbeteren.

'Het hoofddoel hier op school is de leerlingen verantwoordelijk maken voor hun eigen leerproces', legt Ale uit. 'Er is wel vaak aandacht voor leerlingen die het moeilijk hebben, maar door de stof en opdrachten in de computer te zetten en individueel aan te bieden, kunnen snelle leerlingen ook in hun eigen tempo werken.'